

שימי תבורי עוזב את הארץ. ערב צאתו הוא מודה:

"אני נושג את הכל"

בשגיל כסף!"

ולא מוסיקה מיסחרית בשביל כסף, הוא מבטל אותם בהינף יד. כנראה אני יותר כן מהם. לי יש אומץ להגיד דברים שלהם אין אומץ להגיד. אני עושה הכל בשביל כסף! "למה רווקא צרפתי? פעם, במסיבה בבית של פלאטו-שרון, היכרתי צרפתי עשיר, שהתלהב מהקול שלי. הוא החליט להשקיע בי". כבר היום שימי מוכר ואהוד בקרב יהודי-צרפת. מדי שנה הוא נוסע להופיע שם, וקוצר הצלחה רבה במופעים הללו. הוא מראה בגאווה גיורי עיתונים רבים המספרים עליו. "הנה", הוא מצביע על קטע גזור מעיתון צרפתי, "כתבה עלי בעיתון

מתוכה (הנה, לילה בלי כוכב) צעדו כראש מיצערי הפיומונים והושמעו תדיר ברדיו. עד שימי תבורי, לא היה אף זמר קאסטות אחר שהצליח כמוהו. אחרי ההצלחה המסחררת של חיפשתיו שירים, הוציא הזמר התימני מנסציונה עוד ועוד תקליטים. כולם הצליחו והיו לרביימכר. אין לי אהבה הוא שר, והיה מוקף באהבתן של אלפי מעריצות. הוא הופיע כרחבי הארץ, ורומאנים רבים עם יפהפיות וזהרות נקשרו עם שמו. הרומאן הארוך מכולם היה עם רונית ברכסט, שהיתה נערת היופי. הרומאן נקטע בגלל נישואין פיתאומיים ומפתיעים עם ג'ניפר,

היתה לשם עסקים לאורדווקא מוסיקליים. שמעתי שכאצות-הברית אפשר לעשות כסף שיגעון מעיסקי כניינים. כמוסיקה יותר קשה שם להצליח". הוא נסע לארצות-הברית, יום אחר אחרי ששוררה בטלוויזיה הישראלית תוכנית-יחיד שלו. אז היה כשיא הפופלריות. השמועות שהגיעו לארץ, אחרי נסיעתו, דיברו על כישלונות כלכליים. שימי עצמו אומר על מצבו הכלכלי: "ברוך השם, לא חסר כלום!" ומקיש שלוש פעמים על השולחן. למה הוא בכל זאת חזר לארץ? ג'ניפר היתה זו שרצתה לחזור. מצרי



תבורי בהופעה ב"אלדוראדו" בפאריס. אני רוצה להניע למיליון!



ג'ניפר ומתנת הנשואין. היה יותר קל להיות פרפר חופשי!

שנמכר במיליון עותקים. לא 20 או 30 אלף, מיליון! למרות שהוא שר בצרפתית אין הוא מכין שפה זו. כשאגור בצרפת, אלמד ביום צרפתי ובלילה אופיע. אני מקווה לדבר צרפתית שוטפת תוך שנה.

אדם? בלון גדול!

ניפר ושלושת הילדים לא יתלוו אליו לנסיעה. הם נשארים כאן בארץ. לא, אנחנו לא מתגרשים", הוא מוסיף את השמועות. הגירושין של שימי וג'ניפר הם נושא מדובר בתלי אביב בעת האחרונה. ניכר בו שהוא לא שש לדבר על כך. "שום גירושין אין כאן", הוא אומר, ומוסיף בקצרה: "רציתי לתבוע לדין את העיתונים, שכתבו שאני עברתי לדינה בכפר-סבא וג'ניפר גרה בלעדי. הכל שקרים! אנחנו ביחד, וזהו", אומר וממהר להחליף נושא.

יפהיה נוצרית שפגש בכיקור שערך בארצות-הברית.

"שוב להופיע בדימונה?"

אז למה בעצם הוא שוב עוזב את הארץ? "הופעתי בפסטיבל המיורחי ובפסטיבלי-הילדים ובפסטיבל החסידי ובקדם-אירוויזיון. די, נגמר לי מכל זה! למה אני עוד יכול להגיע כאן, שלא הגעתי? שוב להופיע בדימונה ובבאר-שבע?"

אני כמו בעל-מיפעל שרוצה להתפתח. 50 אלף תקליטים, שזה המקסימום כאן, כבר מכרתי! עכשיו אני רוצה להגיע למיליון תקליטים. כן, בשביל הכסף. אני רוצה להרוויח הרבה כסף, ואני אעשה בשביל זה הכל! כשמועלים שמות של זמרים הטוענים כי מה שמעניין אותם זה לעשות מוסיקה טובה שהם אוהבים,

הייתי נשאר שם עוד. גרנו בניו-יורק, ואני רציתי שנעבור לגור בלוס-אנג'לס. אני מת על אמריקה, מאוהב בה, אפילו לא התגעגעתי לארץ. להיפך, היה לי שם טוב יותר מאשר כאן. פיתאום לא זיהו אותי כרחוב, והיה לי שקט. מבחינתי היה נהדר. אבל דווקא ג'ניפר האמריקאית לחצה שנחזור לארץ. היא אמרה שכאן בארץ זה הבית וכאן הכי טוב, היא הרשה שנחזור."

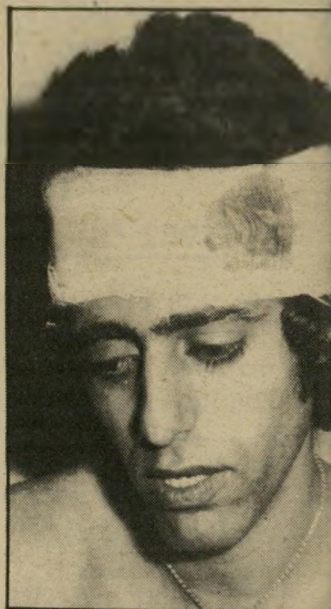
גם הפעם, מטרת הנסיעה היא כסף. הפעם באמצעות המוסיקה. "בארץ כבר הגעתי למקסימום", אומר מי שהיה מלך זמרי-הקאסטות, הרבה מי לפני חיים משה וזהר ארגוב. נוסף על היותו אליל הזמר המיורחי, היה תבורי הראשון מבין זמרי-הקאסטות שהצליח לצאת ממוק התחנה-המרקוזית ולהיות לזמר פופלרי בקרב בני כל העדות. הקאסטת הראשונה שלו חיפשתיו שירים לצאת לעולם, נמכרה ברכבות עותקים בתחנה-המרקוזית. שירים

מה שנה אחת בארץ הספיקה לשימי תבורי, שחזר לפני שנה מארצות-הברית. עתה הוא שוב על מיוודות. היעד הפעם: פאריס. "אני לא יורד", הוא מבהיר, למרות שתקופת הנסיעה היא בילתי מוגבלת. "אני נוסע להצליח. עד שלא אצליח, לא אחזור לארץ. על זמן אי-אפשר

רק לפני יומיים עברנו לכאן. זו דירה שכורה. עד עכשיו גרנו בוויולה בצהלה. זה היה בית יפה!" מתחת לבית חונה מכונית אמריקאית גדולה, שג'ניפר הביאה לשימי כמתנת-נישואין. "איה מרגיז, אני לא יכול לנהוג עליה!" מתאונן שימי, "קיבלתי שלילת-רישיון לשנה וחצי. חזרתי ממסיבת יום-הולדת של יוהר כהן, ועשיתי תאונה. השופטת אמרה לי במישפט: אתה שר מאור יפה, חבל שאתה לא נוהג כמו שאתה שר!" היא הפעילה לי את כל העונשים עלי-תנאי שקיבלתי מגיל 15.

אני מת על אמריקה

פאריס תחכה לו מכונית מפוארת אחרת. שם הוא ינהג. "בסך הכל, צרפת לא רחוקה כל-יכך. כל הסיפור זה ארבע שעות-טיסה. אני חייב לגור שם. אי-אפשר להצליח בקאריירה בחוץ-לארץ בלי לחיות שם". הנסיעה הקודמת לארצות-הברית



שימי אחרי התאונה. חבל שאתה לא נוהג כמו שאתה שר!